

ת"פ 42837/06/13 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות ש"י נגד עבדל עזיז אבו שחדה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 42837-06-13 מדינת ישראל נ' אבו שחדה
בפני כבוד השופט אביב שרון

בענין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות ש"י

ע"י ב"כ עו"ד אבי שגב

נ ג ד

עבדל עזיז אבו שחדה

ע"י ב"כ עו"ד דורון לוי

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

כתב האישום והמענה לו

1. כנגד הנאשם הוגש כתב-אישום המייחס לו עבירות של **ניסיון הסעה של שישה או יותר שוהים שלא כדין**, בניגוד לסעיף 12א(ג)(1)א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **הפרעה לעובד ציבור**, בניגוד לסעיף 288א(1) לחוק העונשין; **נהיגה פוחזת של רכב**, בניגוד לסעיף 338א(1) לחוק העונשין; **הסעת נוסעים מעל למותר**, בניגוד לתקנה 84(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961; **והסעת נוסעים ללא חגורת בטיחות**, בניגוד לתקנה 83(ב) לתקנות התעבורה.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 28.9.12 בשעה 05:00 או בסמוך לכך, סמוך לגדר ההפרדה של הכפר עזון עתמה, נהג הנאשם ברכב מסוג מיצובישי שמספרו 67-944-02, אסף לרכב 17 אנשים שהמתינו סמוך לפרצה בגדר, והחל נוסע לכיוון ישראל. כ-500 מטרים לפני מסוף אורנית, משהבחין הנאשם ברכב צבאי שעומד במקום, עצר את הרכב והורה לכל נוסעי הרכב לרדת. לאחר שהנוסעים ירדו המשיך הנאשם בנסיעה ועצר ליד הרכב הצבאי. בכך הפריע הנאשם לחיילים רון דינצי ועזרא מזרחי, שהינם עובדי ציבור, במילוי תפקידם כחוק.

כתב האישום מונה שישה שמות של תושבים זרים ללא אישור שהייה או עבודה בישראל ונטען שהנאשם הסיעם ברכבו מתוך כוונה להביאם לכפר קאסם, יחד עם 11 אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה. עוד נטען כי הנאשם נהג ברכב שהינו נטול מושבים, כשהנוסעים ישובים על רצפת הרכב, ללא חגורות בטיחות וכשמספר הנוסעים עולה על המותר. הנאשם - כך נטען - נהג ברכב שהורד מהכביש עקב פגמים במערכת ההיגוי והבלמים וכן נזילות מהמנוע.

3. בישיבת המענה, כפר הנאשם בעבירות המיוחסות לו. הנאשם אישר כי שהה בזמן ובמקום ונהג ברכב המתואר, אך טען כי הסיע "מכר חבר" בשם סעדה מתל אביב והוריד אותו באזור, כיוון שרצה להגיע למקום מגוריו, "מדובר בטרמפ שהוא לקח" (עמ' 3 לפר').

לאור כפירת הנאשם בעובדות כתב האישום נשמעו הראיות בתיק.

4. מטעם התביעה העידו העדים הבאים -

- רס"ר רועי מוסקוביץ, אשר ערך דו"ח פעולה (ת/4) וכן דו"חות עיכוב המתייחסים לנאשם (ת/3) ולשני תושבי האזור (ת/1, ת/2).

- רס"ב ינון טביב, אשר ערך הודעה על איסור שימוש ברכב מיום 28.9.12, לאחר האירוע נשוא כתב האישום (ת/5), וכן דו"ח תנועה מאותו היום (ת/6).

- רס"ב יהושע מלול, גובה הודעת הנאשם מיום 28.9.12 שעה 14:36 (ת/9).

- הגב' יהלום רם, מי שהיתה בעת הרלוונטית תצפיתנית בצה"ל (וראה גם הודעתה מיום 29.9.12 שעה 09:57, ת/15).

- מר עזרא מזרחי, נהג סיור בצה"ל (וראה גם הודעתו מיום 14.3.13 שעה 11:29, ת/16).

- גב' רות אלקיים, אשר שירתה כשוטרת בצה"ל וערכה ארבעה דו"חות עיכוב לגבי שוהים בלתי חוקיים שעוכבו באזור (סומנו במאוחד ת/17).

- גב' רון דינצי, אשר שימשה כמפקדת הסיור באזור מחסום אורנית (וראה גם הודעתה מיום 28.9.12 שעה 12:28, ת/18).

עוד הוגשו בהסכמה, מזכר מיום 29.9.12, מאת רס"מ ירון קרקליס (ת/10), ממנו עולה כי הארוע נשוא כתב האישום צולם על ידי צה"ל וכי בכוונת המשטרה לתפוס את הדיסק הרלוונטי (ת/10) (בסופו של יום לא נתפס הדיסק); וארבע תעודות עובד ציבור המתייחסים לתושבי האזור שעוכבו במקום (ת/11-ת/14).

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

תמצית הראיות

5. **רס"ר רועי מוסקוביץ** - מדו"ח הפעולה שערך (ת/4) עולה כי במועד הרלוונטי היה במשמרת שגרית יחד עם השוטרים רות אלקיים ואלי טובול, כאשר התקבל דיווח על מסיע שב"ח אשר נתפס על ידי הצבא. העד הגיע למקום ופגש את מפקד הפלוגה שהצביע על רכב לבן מסוג מיצובישי ועל הנאשם. המ"פ טען בפניו - וכמובן שמדובר **בעדות שמיעה אשר אינה קבילה על פי דיני הראיות** - כי בסביבות השעה 06:10 זיהתה התצפיתנית רכב לבן מעלה שב"ח מהפרצה בגדר מול "סוכת השלום של ג'לאל" ונוסע לכיוון מערב. גל"ב (ג'יפ סיור צבאי ביטחוני) שהיה במחלף בצומת אורנית ראה את הרכב מגיע, נעצר כ-500 מטרים לפניו, פורק אנשים וממשיך עד לג'יפ. הנהג עוכב וכך גם השב"ח שפרקו מן הרכב נעצרו על ידי הצבא. מדו"ח הפעולה עולה כי ב"סוכת השלום של ג'לאל" ישנה מצלמה **"אשר רואים בה את הרכב מגיע מפרסס ומעמיס את השב"ח ונוסע לכיוון ישראל, וזאת כשיש לו רכב מזדה לבנה שפותחת לו את הציר"**. בדו"ח צוין כי עוכבו שבעה שב"ח, אולם העד כתב דו"חות עיכוב לגבי שניים מהם - אחד אמר בתגובה לעיכובו "אני טעיתי הייתי צריך לחכות עד שיצא האישור שלי", והשני אמר **"מצטער, רציתי לעבוד בישראל. לא ראיתי את הנהג ברכב" (ת/1, ת/2)**. הנאשם מסר בתגובה לעיכובו: **"זה לא נכון עברתי שם בטעות ואז החיילים עצרו אותי ועצרתי בצד כמו שביקשו" (ת/3)**.

בחקירתו הנגדית, מסר העד מוסקוביץ כי אינו זוכר את פרטי האירוע, אך אישר כי המידע שקיבל היה מושתת על פרטים שמסר לו המ"פ שאת שמו אינו זוכר (עמ' 6 לפר'). לשאלה אם ראה את סרטון מצלמת האבטחה השיב **"אם רשמתי אז ראיתי את הצילום"** (עמ' 7, ש' 6 לפר') והוסיף כי אינו זוכר להוסיף פרטים נוספים על הסרטון בו צפה, כגון: סוג הרכב, צבעו, מספרו, שעת הצילום וכדומה. משנשאל מדוע לא תפס את הסרטון השיב: **"אני לא תפסתי את הסרטון פיזית. אתה מבקש מהבן אדם לא לגעת בסרטון והם בד"כ מצייתים. אני משער שזה מה שהיה"** (עמ' 7, ש' 18 לפר').

6. **גב' יהלום רם** שימשה כתצפיתנית בשירות סדיר. הודעתה מיום 29.9.12 שעה 09:57 הוגשה (ת/15) וממנה עולה כי ביום 28.9.12 בשעה 5:00 בבוקר, בעת היותה במשמרת, הבחינה במסך בכ-10 אנשים באזור עזון עתמה. בשעה 05:12 הבחינה כי הם חוצים את הגדר, אך שניים מתוכם חזרו חזרה. **השמונה שחצו עלו לרכב שעצר לידם** והתחיל בנסיעה לכיוון מערב. התצפיתנית דיווחה לסיור הצבאי, וזה איתר את הרכב באזור מסוף אורנית, שם נעצר לבדיקה. בכביש לא עברו רכבים נוספים מלבד הרכב שהעלה את הנוסעים, וזאת מקטע הגדר המתואר ועד למסוף אורנית. **מצלמות האבטחה פעלו באופן רציף והאירוע הוקלט**.

בחקירתה הנגדית השיבה העדה כי אינה זוכרת את האירוע וכי אירועים מעין אלה קורים לא רק מידי יום, אלא גם מידי שעה, **"זה כמויות אדירות של אנשים שחוצים את הגדר"** (עמ' 7, ש' 28 לפר' מיום 11.6.15). עבודתה מתבצעת בחמ"ל, בו יש מסכים שצופים על הגזרה. העדה אישרה כי היא יכולה לראות במסך לכיוון מחסום או כיכר אורנית ברצף, חרף קיומם של "שטחים מתים". לשאלה כיצד ידעה למסור בהודעתה את שעת האירוע המדויקת השיבה, כי **מתבצע רישום ביומן המבצעים, בו נרשמות השעות וכמויות האנשים שנצפו**. עוד ציינה באשר למצלמות האבטחה שפעלו ותיעדו את האירוע, כי היא חושבת שאכן השתמשו בהקלטות אך אינה יודעת לומר בוודאות (עמ' 9 לפר' מיום 11.6.15). העדה השיבה כי ספרה את מספר השב"ח שחצו את הגדר, אם כי **"מתווספים, אנשים חוזרים אחורה או מתחרטים, זה דינמי. אני לא יודעת בדיוק כמה"**. לשאלה האם יתכן כי היתה יותר מקבוצה אחת שחצתה באותה השעה השיבה **"באותה השעה, לא. אבל יכול מאוד להיות שלאחר מכן רבע שעה אחרי זה. הם חוצים בהפרשים של 2-3 דקות"** (עמ' 9 לפר' מיום 11.6.15). משום מה, לא עומתה העדה עם העובדה כי בניגוד לעולה מהודעתה לפיו בכביש לא עברו כלי רכב נוספים מלבד הרכב שהעלה את השב"ח, הרי שמדו"ח הפעולה של השוט

רועי מוסקוביץ, אשר צפה בסרטון האבטחה, עולה כי היתה מזדה לבנה ש"פתחה את הציר" עבור הרכב שהסיע את השב"חים.

7. **מר עזרא מזרחי** שימש בעת הרלוונטית כנהג סיור בצה"ל. הוא לא ערך דו"ח פעולה או מזכר אודות האירוע בו היה מעורב ונגבתה ממנו הודעה כ-7 חודשים (!!!) לאחר האירוע. מהודעתו מיום 14.3.13 שעה 11:29 (ת/16) עולה כי בסביבות השעה 06:00 בבוקר, שהה בסיור שגרתי במהלכו התקבל דיווח מהתצפית כי זוהה רכב **טנדר מיצובישי** מעלה כ-17 שב"חים מהגדר מול "ג'לאל" ולכן הגיע לכיכר מסוף אורנית. הנהג ברכב ראה את הסיור, **עצר כ-100 מטרים לפניו**, הוריד את השב"חים והמשיך לכיוון הסיור. כשנשאל הנהג, לאחר שעוכב, היכן אותם אנשים שירדו מהרכב השיב כי אינו יודע במה מדובר. **העד ומפקדת הסיור, רון דינצי, נסעו למקום הורדת השב"חים, וכאשר ערכו סריקות, איתרו את כל 17 השב"חים.** שישה מהם נתפסו והיתר ברחו. העד נשאל בהודעה היכן אותם השב"חים -

"ש. מצאת את האנשים באותו מקום איפה שהנהג הוריד אותם?"

ת. כן. הם ירדו קצת יותר למטה" (צ"ל למטה - א.ש.).

בחקירתו הנגדית השיב העד כי הוא זוכר את המקרה וכי אינו יודע מדוע נחקר רק לאחר 7 חודשים מקרות האירוע. משנשאל על שעת האירוע השיב שאינו זוכר מתי האירוע התרחש אך **"זה היה בדיוק בזמן החילוף שלי של המשמרת"** (עמ' 11, ש' 21 לפר' מיום 11.6.15). משעומת עם דברי התצפיתנית לפיהם שעת האירוע היתה 05:00, ענה כי השעה היתה 06:00 בקירוב, **"האירוע היה בין 05:00 ל-06:00. אני לא זוכר בדיוק את השעה ואת השניה"** (עמ' 12, ש' 32 לפר' מיום 11.6.15). העד סיפר כי **תפיסת רכבים ושב"חים הם עניין שבשגרה באותה הגזרה, ושנכון יהיה לומר כי ישנם מספר אירועים מידי שעה.** לדברי העד, הוא היה בתוך הרכב וכך חסם את רכב הנאשם לאחר שהוא כבר הוריד את כל מי שהיה ברכבו. לדבריו, התצפיתנית דיווחה על **20 אנשים.** לשאלה האם היו כלי רכב נוספים על הכביש, השיב: **"זה לא הרכב היחיד שהיה באזור, אבל היו מעט רכבים"** (עמ' 13, ש' 28 לפר' מיום 11.6.15). הוא לא יכול היה לתאר את כלי הרכב האחרים ואף לא את סוגם או צבעם. העד גם אישר שיתכן כי כלי הרכב האחרים הם חלק מאותה פעילות של כניסת שב"חים בתחילת שבוע. כאשר לרכב עליו התקבל הדיווח נשאל העד:

"ש. אמרת שקיבלת דיווח שמגיע טנדר לכיוונכם. מה אתה עושה?"

ת. ראינו את אותו טנדר, עצרנו פשוט בכיכר. היא אמרה טנדר לבן או מיצובישי, לא זוכר.

ש. זה הטנדר הלבן היחיד שהיה באזור?"

ת. רובם טנדרים כאלה שם. עצרנו את הרכב שלנו בכיכר, ראיתי את הרכב מגיע לכיוון שלי, עוצר בצד, ראיתי בעיניים שלי שהוא מוריד את כל השב"חים לואדי. לא ספרתי אותם כשהם ירדו.

ש. היה לך קשר עין רצוף עם השב"חים מרגע שהם ירדו עד שתפסם אותם?"

ת. מרגע שהם ירדו היה לי קשר עין איתם. אבל עד שתפסנו אותם כבר לא יכולתי לראות אותם. מאז שירדו

מהאוטו, לא ראיתי אותם" (עמ' 14, ש' 11 ואילך לפר' מיום 11.6.15).

באשר למרחק ממקום הורדת השב"ח עד לכיכר אורנית, המקום בו שהה, אמר העד:

"ש. באיזה מרחק האזור שהוא הוריד אותך (צ"ל אותם - א.ש.) מהכיכר?

ת. בין 70 ל-100 מטר.

ש. מאיזה מרחק שאתה נמצא בכיכר, אתה מכיר את הגזרה מצוין, אתה יכול לראות בעין בלתי מזויינת לכיוון שממנו הם מגיעים?

ת. בסביבות 150 או 200 מטר" (עמ' 14, ש' 28 ואילך לפר' מיום 11.6.15).

העד עומת עם דברי המפקדת דינצי לפיהם המרחק שהרכב עצר מהכיכר הוא 600 מטרים ולא 70 או 100 מטרים כפי שטען, והשיב: " אני לא מבין כ"כ מה זה מטר, מה זה ק"מ, וכל הדברים האלה. אם היא אומרת ככה, אז זה בין 600 מטר ל-1,000 מטר. אני מאמין שהמרחק שהרכב עצר מהכיכר הוא בין 600 ל-1,000 מטר.

ש.ב. אמרת ששדה הראיה שלך מוגבל.

ת. אז מוגבל ל-2 ק"מ, או 1.5 ק"מ. אני לא כ"כ מבין במרחק. לא מדדתי את זה בדיוק.

...

ש.ב. הבדל בין 70 ל-2 ק"מ אי אפשר לדעת?

ת. אם נגיד עצרנו אותו ב-50 מטר, אז התבלבלתי בין 50 ל-500 מטר. אני יודע שהוא עצר לפני הכיכר. אני לא יודע באיזה מרחק. הוא עצר בצד ימין. אם זה 100 מטר או ק"מ אני לא יודע" (עמ' 15-16, ש' 28 ואילך לפר' מיום 11.6.15).

...

ש. כמה זמן עבר מהרגע של הדיווח של התצפיתנית ועד הרגע שאתם עוצרים את הרכב?

ת. כ-2-3 דקות. זה נסיעה האזור שהיא זיהתה אותם.

ש. כמה זמן עובר מהרגע שהרכב עוצר עד שהוא מגיע לכיכר?

ת. לא יודע. לא הסתכלתי בשעון. משהו כמו 20-30 שניות.

ש. זה ניחוש שלך, אתה לא זוכר?

ת. לא. אני משער מאיפה שראיתי אותו עד שהגיע אליי כמה כבר יכול לעבור זמן? באותו זמן לא היה רכב אחר שהוא טנדר כמו של הנאשם, וגם התצפיתנית דיווחה על טנדר" (עמ' 16, ש' 22 לפר' מיום 11.6.15).

8. גב' רון דינצי שימשה כמפקדת הסיור ביום האירוע. בפתח חקירתה הראשית נשאלה העדה אם היא זוכרת את האירוע והשיבה, בניגוד לדברי העד עזרא והעדה יהלום, כי "זה היה אירוע חריג, לא משהו שקורה כל יום" (עמ' 11, ש' 7 לפר' מיום 8.11.15) (לאחר מכן, ציינה כי היו "בסביבות המאות ביום. כ-100 ביום, באמצע השבוע, כשביום ראשון בבוקר היה השיא" (עמ' 13, ש' 9 לפר' מיום 8.11.15)). העדה סיפרה את השתלשלות האירוע כך: "היינו בסיור לילה, לקראת סוף הסיור קיבלנו הודעה מהתצפית שהיא רואה מוכנות למעבר של שב"חיים. היא זיהתה עליה על רכב, אנו ראינו את הרכב בהמשך ליד הכיכר, סימנו לו לעצור, הוא עצר. קצת לפני הם עצרו וירדו מס' אנשים מהרכב. בהמשך הם הגיעו אלינו, סימנו להם לעצור והם עצרו. הרכב והאנשים שהיו בו. עצרנו את הרכב בצד, ביקשנו מהנוסעים לרדת" (עמ' 11, ש' 8-11 לפר' מיום 8.11.15). בשלב זה, ביקש ב"כ המאשימה לרענן זכרונה של העדה מהודעתה ולאחר שעשה כן, סיפרה העדה שהרכב החשוד נעצר במרחק של כ-500-600 מטר מהסיור, "ירדו אנשים מהרכב והם המשיכו בנסיעה לכיווננו. הם הגיעו אלינו, סימנו להם לעצור והם עצרו... ביקשנו שימתינו בצד הכביש, עד שהגיע המ"פ שלנו" (ש' 16-21). בשלב זה, ולבקשת ב"כ המאשימה, הוגשה הודעתה של העדה בהתאם ל"כלל הקפאת הזכירה שבעבר" (ראה החלטה בעמ' 12 לפר' מיום 8.11.15).

מעיון בהודעת העדה מיום 28.9.12 שעה 12:28 (ת/18) עולה כי לאחר קבלת אינדיקציה מהתצפיתנית על הברחת שב"חיים ברכב לבן, הגיעה העדה ברכב הסיור אשר נעצר מול הכיכר בין שערי תקווה לאורנית. הרכב שהגיע ממול, נעצר כ-600 מטרים לפני הכיכר, הוריד כ-17 נוסעים, ואז הנהג שהוריד את השב"חיים התקדם לעבר הסיור ונעצר. הוא היה לבדו ברכב. טענת הנהג היתה כי "ראה את האנשים בורחים ורצה לראות שהכל בסדר". הוא הכחיש כי הוריד נוסעים מרכבו. בהמשך טען כי התבלבל בדרך. לדבריה נתפסו שמונה נוסעים, אחד ברח וכל השבעה, יחד עם הנהג, הובאו למשטרה. עוד נאמר בהודעה כי יש סוכת שלום השייכת לג'לאל ושם יש מצלמות שמתעדות את העלאת הנוסעים.

בחקירה הנגדית, סיפרה העדה כי היתה זאת שעת זריחה, כאשר המרחק בין הנקודה אותה חצו האנשים עד הנקודה בה עמד הסיור הוא כ-800 מטרים. במקום ובזמן שהרכב עצר בצד וירדו ממנו אנשים לא היו הרבה כלי רכב אחרים, שכן השעה העמוסה ביותר היא בסביבות השעה 08:00. העדה סיפרה כי למיטב זיכרונה התצפיתנית דיווחה על רכב לבן גדול, אך לא זוכרת אם וידאה מולה שהרכב שנעצר זה אכן הרכב עליו דיווחה. יחד עם זאת, ציינה העדה כי סביר להניח שאם זה לא היה אותו רכב, התצפיתנית היתה מסבה את תשומת לבו (עמ' 14, ש' 7-11 לפר' מיום 8.11.15). לשאלה מי היו האנשים ברכב שנעצר השיבה "נהג עם 7-8 אנשים אחרים" (עמ' 14, ש' 17 לפר' מיום 8.11.15), כאשר העדה וחייל נוסף נשארו לשמור על האנשים ונהג הסיור וחייל אחר הלכו לאזור בו נעצר הרכב לראשונה והורדו ממנו נוסעים, אך אלו חזרו "בידיים ריקות". העדה הוסיפה כי איבדו קשר עין עם אותם אנשים שירדו מהרכב בפעם הראשונה וכי לא יכולה היתה לספור אותם במדויק. לשאלה כיצד הגיעה למספר 17 נוסעים השיבה "אנחנו עצרנו עם הנהג 7-8 ועוד 7-8 שלא הצלחנו לעצור" (עמ' 15, ש' 11 לפר' מיום 8.11.15). ב"כ הנאשם עימת את העדה עם דברי העד עזרא לפיהם הרכב הגיע אליהם ללא נוסעים, אלא רק עם הנהג, השיבה: "לא יכול להיות. לא הגיע רכב ריק אלינו, הוא היה עם שב"חיים... הם היו ברכב" (עמ' 15, ש' 15 לפר' מיום 8.11.15).

9. **גב' רות אלקיים**, שוטרת בשירות חובה בצה"ל, עיכבה ארבעה שב"חים שנתפסו באירוע. דו"חות העיכוב המתייחסים אליהם הוגשו ובכולם נרשמה תגובה אחידה של המעוכבים: **"רציתי לעבוד" (ת/17)**. העדה לא זכרה את האירוע וציינה כי הגיעה לאזור לאחר שחיילי צה"ל לכדו את המעוכבים. באשר לתגובת המעוכבים כנרשם בדו"חות, אישרה העדה כי אין זה כתב ידה אלא של המעוכבים עצמם. משהופנתה לכך שהתגובה בכל הדו"חות אחידה השיבה כי אינה יודעת לומר של מי כתב היד. העדה לא ידעה לומר כיצד זוהו המעוכבים על ידה, אך ציינה כי היא מאמינה שזה נעשה על ידי הצגת תעודות זהות (עמ' 9-10 לפר' מיום 8.11.15).

10. **רס"ב ינון טביב** שימש במועד הרלוונטי כסגן מפקד שיטור עירוני באריאל והוא בעל הסמכה של בוחן תאונות דרכים. גם עד זה לא זכר כלל את פרטי המקרה והסתמך על הפרטים שרשם בדו"ח התנועה (ת/6) ובהודעת איסור השימוש ברכב (ת/5). מהמסמכים עולה כי מערכת ההגה ברכב הנאשם לא היתה תקינה וכך גם מערכת הבלמים. היו חסרים כיסאות ברכב והיתה נזילה מהמנוע. **את הודעת איסור השימוש ברכב רשם העד על פי בדיקה אותה ביצע לרכב הנאשם לאחר מעצרו** (ואין זו הודעת איסור שימוש שניתנה לנאשם עובר לאירוע, כפי שנכתב בכתב האישום). באשר לכיסאות שהיו חסרים ברכב, טען העד כי אם רשם שהיו חסרים כיסאות, אזי בוודאות כך היה, גם אם אינו יודע להצביע על המיקום המדויק. הוא לא הנציח את הליקויים בצילומים (עמ' 9-10 לפר' מיום 4.3.15).

11. **רס"ב יהושע מלול**, גבה את הודעת הנאשם מיום 28.9.12 שעה 14:36 (ת/9). הוא הסביר כי בפתח ההודעה ציין כי הנאשם מדבר ומבין עברית, כי העמיד אותו על זכותו להיוועץ עם עורך דין והנאשם החל לענות לגופו של עניין. לא עלה במהלך החקירה כי הוא רוצה להיוועץ בעורך דין. עוד ציין כי למרות הבנתו של הנאשם את השפה העברית, החקירה הוקלטה והונצחה בדיסק (תיעוד חזותי או קולי של החקירה לא הוגש לעיוני) (עמ' 10-11 לפר' מיום 4.3.15).

גירסת הנאשם

12. בהודעתו (ת/9) הכחיש הנאשם כי הסיע שב"חים או כי הוריד מרכבו נוסעים. הוא טען כי הסיע את חברו, אחמד סעדה, אשר אותו לא פגש זמן רב, מתל אביב למחסום עזון עתמה, בסביבות השעה 05:30. הוא סיפר כי בדרכו חזרה הבחין בסוואנה שחסמה את הכביש, הסתובבה וברחה, ועל מנת שלא להתנגש בסוואנה ולמנוע תאונה, בלם ולאחר מכן המשיך בדרכו. לאחר נסיעה של כ-2 ק"מ, עצרו אותו כוחות צה"ל וכיוונו אליו נשקים, אף על פי שנתן להם את תעודת זהות שלו. החיילים הטיחו בו כי הוא הוריד שב"חים מרכבו והוא הכחיש וטען **"ראיתי שב"חים בורחים לצאת" (צ"ל לצד - א.ש.) השני**. לטענתו, לאחר כרבע שעה הביאו כוחות צה"ל שמונה אנשים שנשאלו האם הם מכירים את הנאשם ואלו הגיבו בשלילה וטענו שרכב סוואנה הוריד אותם ונסע. כך הבין הנאשם שנחשד בהסעת השב"חים. באשר לחברו אחמד סעדה, טען הנאשם כי אין לו את מספר הטלפון שלו, זהו "חבר רחוק", לא ראה אותו כחמישה חודשים ונראה לו כי הוא גר בשטחים. כשהטיח בו החוקר כי קיימת בתיק עדות של חיילת שראתה אנשים יורדים מרכבו השיב: **"איך ראתה את האנשים יורדים מהאוטו שלי בחושך וגם מרחק שני קילומטר, נכון עצרתי לידם כי הסוואנה הורידה אותם כי עוד מעט הייתי דופק אותו ואז שנסעתי חשבה שזה אני"**. לדבריו, הוריד את הכיסאות מרכבו כיוון שהוא מחפש עבודה ועל מנת שיוכל לקחת בו כלים.

יוער כי בחקירתו במשטרה לא נשאל הנאשם כלל אודות מצב ההגה והבלמים המקימים, לכאורה, את עבירת הנהיגה

הפוחזת והרשלנית המיוחסת לו בכתב האישום. מיד נראה כי גם בחקירתו הנגדית לא נשאל הנאשם כל שאלה בענין זה.

בעדותו בבית המשפט, סיפר הנאשם כי הוריד את חברו במחסום עזון, ובדרכו חזרה הבחין ברכב סוואנה "עומדת בצד הכביש, עשה פרסה מסוכנת באמצע הכביש". על כן, בלם, עצר, והמשיך בדרכו. לאחר כ-2 ק"מ, עם הגיעו לכיכר אורנית, התבקש על ידי כוחות צה"ל לעצור בצד והוא נעצר. החיילים הלכו לאזור בו היתה הסוואנה וחזרו עם שבעה שב"חים. לשאלת השוטרים השיבו השב"חים כי הם היו על רכב סוואנה GMC, אשר נמלט חזרה לכיוון המחסום (עמ' 17 לפר' מיום 8.11.15).

בחקירתו הנגדית, טען הנאשם שרכבו היה מיועד למשלוחים, שזוהי עבודתו, ולכן היו חסרים בו הכיסאות. הנאשם השיב כי הצליח לראות את רכב הסוואנה בצבע חום בבירור שכן כמעט התנגש בו. הוא ראה אנשים מסביב לרכב הסוואנה שהחלו בברחה, אך לא הבחין בוודאות שאכן ירדו מאותו סוואנה (עמ' 17 לפר' מיום 8.11.15). כשנשאל כיצד ידע שאותם אנשים הם שב"חים וכיצד הצליח לראות את המתרחש שכן בהודעתו טען כי היה חושך, השיב כי בשעה 05:00 היו "מלא שב"חים, מלא אנשים", וזיהה אותם בשל מנוסתם. באשר לראות חזר על כך כי היה חושך, אך יחד עם זאת היו אורות של הרכב ואורות מהמשתלה (עמ' 18 לפר' מיום 8.11.15). הנאשם נשאל אודות חברו ומעשיו בתל אביב בשעה 05:00 בבוקר והשיב:

"ש. אותו חבר יגיע לבימ"ש לאשר את הגרסה הזו?

ת. אין לי קשר איתו. אין לי את הכתובת שלו. אני לא חייב להיות איתו בקשר.

ש. איפה פגשת אותו?

ת. בת"א.

ש. בשעה 05:00 בבוקר? איפה הוא גר?

ת. אולי בעזון. ניסיתי לעזור לו.

ש.ב. מה עשית בת"א בשעה כזו?

ת. יש לי הרבה חברים, הלכתי לסופר "יש" בבני ברק לחפש עבודה, והייתי אצלם באותו יום אבל לא בבוקר, נשארתי עד לפנות בוקר. כל שבועיים שלושה אני ישן בת"א עד הבוקר. באותו יום התכוונתי לחפש שם עבודה בסופר "יש" בבני ברק.

ש.ב. לא לקחת ממנו כסף על הטרמפ הזה?

ת. הוא נתן לי 100 שקל לדלק.

ש.ב. לא אמרת את זה במשטרה.

ת. לא שאלו אותי. עניתי על מה ששאלו" (עמ' 18-19, ש' 24 ואילך לפר' מיום 8.11.15).

הנאשם נשאל מה היה המרחק בין המקום בו בלם את הרכב לבין המקום בו נעצר על ידי כוחות צה"ל, והשיב: "לא הרבה זמן, בערך 800 מטר עד קילומטר, אחרי העיקול שיש בכביש. מהמחסום עד הכיכר זה 3 ק"מ, זה היה בערך באמצע" (עמ' 19, ש' 14 לפר' מיום 8.11.15). הנאשם סיפר כי לאחר שהובאו השב"חים על ידי החיילים ניסה להסביר כי אין לו קשר אליהם וגם הם שללו קשר עם הנאשם והודו כי נסעו ברכב הסוואנה. כשעומת הנאשם עם העובדה כי בהודעתו במשטרה טען כי נעצר ליד רכב הסוואנה וכי רכב זה הוריד את האנשים (ת/9, ש' 19) ואילו בעדותו טען כי לא ראה שרכב הסוואנה הוריד אנשים, השיב - "לא ראיתי בעין שלי יורדים מהסוואנה, ראיתי אותם באותו איזור וזה הרכב היחיד שהיה במקום" (עמ' 20, ש' 21 לפר' מיום 8.11.15). עוד עומת עם העובדה כי בהודעתו (ת/9, ש' 21) לא דיבר על כך שהרכב משמש אותו למשלוחים כפי שסיפר בבית המשפט, אלא להחזקת כלים ולחיפוש עבודה. על כך השיב כי עבודתו הראשית היא משלוחים, אך לפעמים עסק גם בבניין ולכן היה צריך לקחת כלים. הנאשם טען כי הרכב בו נהג דומה מאוד לרכב הסוואנה שעצר בפתאומיות וכי ניתן להתבלבל ביניהם. באשר לשב"חים שנתפסו טען כי לא מכיר אף אחד מהם (עמ' 20-21 לפר' מיום 8.11.15).

דין והכרעה

13. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם, ולאחר שקראתי את פרוטוקול הדיון ואת המוצגים, אני קובע כי אין די בתשתית הראייתית שהניחה בפניי התביעה כדי לבסס את אשמתו של הנאשם במיוחס לו בכתב האישום מעבר לספק סביר, כנדרש בהליך הפלילי. כבר כאן אציין כי הנאשם לא הותיר בי רושם חיובי, מרבית דבריו לא היו אמינים עליו, נוכחותו באזור האירוע היתה מחשידה ואף למעלה מכך, רכבו נעדר כיסאות באופן שיכול להתיישב עם כוונה להסעת תושבי איזור רבים והוא נמנע מלהביא עד הגנה מהותי וחיוני ("סעדה הטרמפיסט") שיכול היה, לכאורה, לתמוך בסיבת שהייתו באזור, והימנעות זו פועלת, כמובן, נגדו. יחד עם זאת, כאמור, לא השתכנעתי במידת הוודאות הנדרשת בהליך הפלילי, כי עדי התביעה הבחינו ברכבו של הנאשם - דווקא - כרכב ממנו פרקו השב"חים; לא ברור כמה שב"חים, לכאורה, הוסעו בפועל על ידי הנאשם; לא נשמר קשר עין רציף עם השב"חים שפרקו מהרכב עד לרגע לכידתם; כלל לא ברור אם אותם שישה שב"חים שפרטיהם רשומים בכתב האישום הם אותם שב"חים שהוסעו, לכאורה, על ידי הנאשם או שמא מדובר באנשים אחרים שנמלטו מהשוטרים לעבר הכפר; מתעורר ספק שמא רכבו של הנאשם לא היה הרכב היחיד על הציר במועד הרלוונטי לכתב האישום; לא ניתן לשלול קיומו של רכב אחר, דומה לזה של הנאשם, ממנו פרקו השב"חים; קיימות סתירות מהותיות בין עדויות עדי התביעה המעורבים בעיכוב הנאשם ובלכידת השב"חים (הכוונה לעדים עזרא ודינצי); לא הוברר מהו המרחק ממנו הבחינו העדים ברכב הנאשם מוריד את השב"חים והאם ניתן להבחין ממרחק זה ברכב הנאשם ולא לטעות או לבלבל עם רכב דומה אחר.

עוד מצאתי לקבוע כי מחדלי החקירה בתיק - אי תפיסת סרטון האבטחה מהמצלמה שבסוכה של ג'לאל, הממוקמת מול הפתח בגדר דרכו עלו השב"חים על הרכב; אי תפיסת התיעוד ממצלמות האבטחה של התצפיתנית; ואי תפיסת יומן המבצעים בו מתועדים שעת האירוע ופרטי האירוע המדויקים - הביאו לפגיעה בהגנת הנאשם, שכן היה ביכולתם, לו נתפסו, לאשש גירסתו.

וביתר פירוט:

א. נהג הסיור מזרחי לא היה עקבי בגירסתו באשר למרחק ממנו הבחין ברכב הנאשם מוריד את השב"חים - בהודעתו, אשר נגבתה כ-7 חודשים לאחר האירוע - טען כי הבחין בכך ממרחק של כ-100 מטרים; בעדותו בבית המשפט טען כי שדה הראייה מוגבל ל-150-200 מטרים לפניו; לאחר מכן תיקן וטען כי אינו יודע

לאמוד מרחקים וכי יתכן שהמרחק מרכב הנאשם היה בין 600 ל-1,000 מטרים וכי שדה הראייה היה בין 1.5 ל-2 ק"מ. כל זאת, כאשר העדה דינצי בהודעתה טענה כי המרחק בינה לבין רכב הנאשם היה כ-600 מטרים ובעדותה בבית המשפט טענה למרחק של כ-800 מטרים. ברור כי אין לצפות מן העדים לדיוק מירבי "על המטר". ואולם, בהיות הסייר עזרא אדם מבוגר, בעל רשיון נהיגה, היה מצופה ממנו לדייק יותר במרחק ממנו הבחין ברכב הנאשם. פער בין 100 מטרים לבין 1 ק"מ אינו סביר ואינו מתקבל על הדעת וברור שכלל שהמרחק בין ג'יפ הסיור בו שהו עדי התביעה דינצי ועזרא לבין רכבו של הנאשם גדול יותר, כך מתגברת הבעייתיות שבהבחנה ברכבו של הנאשם, דווקא, הבחנה בנוסעים שפורקים מהרכב (ובמספרם) והבחנה בכלי רכב אחרים, קרובים לרכב הנאשם, מהם יתכן ופרקו הנוסעים.

ב. לא ברור מנין שאבו העדה דינצי והעד עזרא את פרטי הרכב של הנאשם שלכאורה התקרב אליהם לאחר שאסף שב"חיים. בהודעתו (ת/16), אשר כאמור נגבתה ממנו כ-7 חודשים לאחר האירוע, ידע עזרא לספר כי קיבל דיווח על "טנדר מיצובשי"; בעדותו, סיפר כיקיבל דיווח על "טנדר לבן או מיצובשי" (עמ' 14, ש' 12 לפר' מיום 11.6.15); גם העדה דינצי סיפרה בהודעתה (ת/18) על רכב לבן ובעדותה דיברה על "רכב לבן גדול" (עמ' 14, ש' 7 לפר' מיום 8.11.15). ואולם, מעיון בהודעת התצפיתנית יהלום, כלל לא עולה כי העבירה דיווח על רכב שאלו הם פרטיו. והרי כבר צויין לעיל, כי סרטוני האבטחה ויומן המבצעים, המתעד את פרטי האירוע המדויקים (לרבות שעת האירוע ופרטי הרכב המעורב), לא נתפסו על ידי המשטרה. בנקודה זו יצוין כי העדה דינצי עצמה סיפרה כי לאחר עיכוב רכב הנאשם לא וידאה עם התצפיתנית שמדובר באותו הרכב. מכאן עולה כי בהיעדר פירוט מלא בהודעתה של התצפיתנית אודות סוג הרכב, מספרו וצבעו - ונוכח אי תפיסת סרטון מצלמת האבטחה ויומן המבצעים - לא הוכחה התאמה בין הדיווח שהעבירה התצפיתנית אודות הרכב לפרטי הרכב שנתפס בפועל.

ג. קיימת אף אי התאמה בין הדיווח שהעבירה התצפיתנית (על מעבר של 10 אנשים, כאשר שניים מהם שבו על עקבותיהם, ועל כן נותרו 8 אנשים) לבין דברי העד עזרא לפיהם קיבל דיווח על 17 שב"חיים אותם הצליח לאתר, אך תפס שישה בלבד (וראה גם עדותו בבית המשפט שם טען כי קיבל דיווח על 20 נוסעים (או בין 15 ל-20) ואיתר את כולם).

ד. סתירה מהותית נוספת התגלתה בין גירסתה בחקירה הראשית של העדה דינצי, לפיה מרכב הנאשם ירדו מספר נוסעים לפני הכיכר בו עמד הג'יפ ולאחר מכן, מנעצר הנאשם לידה, שהו ברכב מספר שב"חיים נוספים, לבין האמור בהודעתה ובדברי העד עזרא, לפיהם מרכב הנאשם ירדו כל 17 השב"חיים והוא נעצר ליד הג'יפ כשהיה לבדו ברכב.

ה. ובאשר לששת השב"חיים המנויים בכתב האישום - מי לידנו יתקע כי אלו שב"חיים ששהו ברכבו של הנאשם, דווקא, שהרי גם אליבא דגירסת עדי התביעה, ירדו, לכאורה, מרכב הנאשם נוסעים רבים, בשלב מסוים אבד עימם קשר העין, ולאחר מכן, נתפסו שב"חיים בתעלה לצד הכביש המובילה לכפר, בעוד אחרים הצליחו להימלט לכיוון הכפר. אין כל אינדיקציה כי ששת השב"חיים הרשומים בכתב האישום, דווקא, הם אותם נוסעים שפרקו מרכב הנאשם ונמלטו לצד הדרך. אין גם כל אינדיקציה למספרם המדויק של הנוסעים שפרקו מרכב הנאשם והאם אותם נוסעים שפרקו מרכבו הם הנוסעים שנלכדו ועוכבו בידי החיילים. יצוין שגם ב"כ המאשימה היה מודע לקושי מהותי זה ואף ניסה להתמודד עמו בסיכומיו בעל פה: "המאשימה ערה לכך כי במהלך סקירת העדויות של העדים, יש סוג של קושי לאמוד על מספר מדויק במישור הכמותי

הן ביחס לכמות הנוסעים והן ביחס לשאלת אומדן המרחקים" (עמ' 27, ש' 6 לפר' מיום 20.12.15);
"המספר המדויק של הנוסעים, אחרי שנשמעו עדויות, הוא מספר לא מדויק, מספר שהוא נע" (עמ' 26, ש'
9 לפר' מיום 20.12.15).

ו. ולבסוף, גם אם האפשרות שבמקום נסעו כלי רכב אחרים, דומים לזה של הנאשם, נשללה על ידי עדי
התביעה, הרי שהיא לא נשללה לחלוטין - כך, למשל, ציין העד מזרחי בעדותו כי היו כלי רכב נוספים באזור
פרט לרכבו של הנאשם - **"זה לא הרכב היחיד שהיה באזור, אבל היו מעט רכבים"** (עמ' 13, ש' 28
לפר' מיום 11.6.15). ובהמשך, כשנשאל האם זהו הטנדר הלבן היחיד שהיה באזור השיב **"רובם טנדרים
כאלה שם"** (עמ' 14, ש' 14 לפר' מיום 11.6.15). אם כך, נראה כי האפשרות שעדי התביעה ראו רכב
אחר, שאינו של הנאשם אך דומה לו בגודל ובצורה, אשר הוריד נוסעים באזור, אינה כה בלתי סבירה, ולא
ניתן לשלול אפשרות זו. כל זאת על רקע העובדה, אותה אישרו עדי התביעה, כי מדובר באזור תוסס, הומה
בשב"חים המנסים להיכנס לשטח ישראל דרך הגדר ובעזרת כלי רכב שאוספים אותם, וכי מדובר בתדירות
של מאות מקרים ביום, המתרחשים כל כמה דקות.

14. נראה, אם כך, כי התשתית הראייתית שהוצגה כנגד הנאשם אינה איתנה מספיק - לא הוכח כי הרכב עליו
דיווחה התצפיתנית הינו הרכב של הנאשם, אשר נעצר בסופו של יום על ידי העדים דינצי ועזרא; לא הוכח מה היה
המרחק בין עדי התביעה דינצי ועזרא לבין הרכב הנצפה על ידם פורק נוסעים; לא הוכח כמה נוסעים פרקו מן הרכב;
לא הוכח כי נשמר קשר עין מרגע פריקת הנוסעים מהרכב ועד לעיכובם; לא הוכח כי הנוסעים שפריטיהם רשומים בכתב
האישום הם הנוסעים שנסעו ברכב ופרקו ממנו; לא נשללה האפשרות כי באותה עת נעו בכביש כלי רכב נוספים דומים
לזה של הנאשם, וכפועל יוצא מכך, לא נשללה גירסת הנאשם לפיה רכב סוואנה אחר ששהה במקום הוא זה שהוריד
את השב"חים.

15. לכך יש להוסיף את **מחדלי החקירה**. בתיק מחדלי חקירה שהביאו, לטעמי, לפגיעה בהגנתו של הנאשם,
והכוונה לאלה: (א) אי תפיסת יומן המבצעים של התצפיתנית ובו רישום מדויק של הדיווח שהועבר לחיילים, כולל שעת
האירוע המדויקת ומספר הנוסעים שעלו לרכב, כפי שנרשמו בזמן אמת; (ב) אי תפיסת הדיווח המוקלט של התצפיתנית
לחיילי הסיוור; (ג) אי תפיסת סרטון האבטחה של המצלמות בהן צפתה התצפיתנית, אשר תיעדו את הרכב שהעלה את
הנוסעים; (ד) אי תפיסת סרטון האבטחה מ"הסוכה של ג'לאל", חרף העובדה שהעד מוסקוביץ צפה בסרטון ממנו עלו
פרטים שונים מאלה שמסרו עדי התביעה בעדותם (קיומו של רכב מזדה לבן שנוסע לפני הרכב שהעמיס את השב"חים
ו"פותח לו ציר").

למותר לציין כי תפיסת החומרים הנזכרים לעיל יכולה היתה לשפוך אור על האירוע כולו, ולאשש או לסתור את גירסת
הנאשם בדבר קיומו של רכב אחר שהוריד את השב"חים בקרבתו. עוד יצוין, כי תפיסת החומרים לא היתה כרוכה
במאמץ מיוחד מצד המשטרה, שכן העד מוסקוביץ העיד כי צפה בסרטון האבטחה (כיצד יתכן שלא תפס אותו?);
ומהמזכר **ת/10** עולה כי הוכן דיסק ובו סרטון האבטחה של מצלמות התצפיתנית (כיצד יתכן שלא נתפס?); ומעדות
התצפיתנית יהלום עלה כי היא חושבת שהגורמים המשטרתיים אכן השתמשו בהקלטות, אם כי היא לא בטוחה (מדוע
לא נתפסו?).

נושא מחדלי החקירה - על הנפקות שיש לייחס להם במקרים המתאימים - נדון לא אחת בפסיקה. נקבע לענין זה כי -

"אין לבחון כל מחדל ומחדל רק בראיית המיקרו, אלא תוך הסתכלות על מכלול הראיות, על היש והאין בהן. רוצה לומר - מחדלי החקירה נבחנים במישור הראייתי. מחדל הפוגע בראיות התביעה יזקף לחובתה. מחדל הפוגע בהצגת ראיות הנאשם, יישקל בבחינת האפשרויות העובדתיות הנטענות על ידו (וראו דברי השופט י' קדמי בע"פ 4384/93 מליקר נ' מדינת ישראל (25.5.1994)). ויודגש, על אף האמור לעיל, התביעה אינה מחוייבת בהצגת התמונה הראייתית האולטימטיבית, או אפילו את מלוא הראיות הפוטנציאליות. תוצאות החקירה אינן מבוטלות רק מפני שלא מוצו כל הכיוונים האפשריים. כפי שנקבע בעניין אלחורטי' גם אם יכלה התביעה להשיג ראיות טובות יותר, אין הדבר מוביל לזיכוי הנאשם, אם בראיות שהוצגו יש די להרשעה מעבר לספק סביר'. עוד נדונה בעניין אלחורטי טענה אפשרית לפיה אם חדלה המשטרה בביצוע החקירה, על בית המשפט לצאת מנקודת הנחה 'כי אילו התבצעה פעולת החקירה במלואה, הייתה מביאה לממצא המיטיב ביותר עם הנאשם... ההנחה שמאחורי גישה זו היא, כי מחדלי החקירה פגעו בזכות הנאשם להליך הוגן, ויש לפצות על פגיעה זו על ידי ההנחה העובדתית הטובה ביותר לנאשם'. ואולם, נקבע שם לבסוף כי למחדלי חקירה תהא נפקות שכזו רק במקרים חריגים ביותר, כאשר משקלם הינו כה גבוה, עד שהעוול שנגרם לנאשם מצדיק גישה שכזו" (ע"פ 5956/08 אל עוקה נ' מדינת ישראל (23.11.2011), בפיסקה 17).

16. בעניינו, משהועלתה על ידי הנאשם, למן הרגע הראשון, טענה של "טעות בזיהוי" רכבו, היה על המשטרה לתפוס כל חומר אובייקטיבי - ומה טוב יותר ממצלמות האבטחה המנציחות את האירוע - על מנת לאשש או להפריך גירסתו זו. זאת לא עשתה המשטרה, ובהינתן הבקיעים שבראיותיה, כמפורט לעיל, מצאתי לקבוע כי מחדלה זה יוסיף ויפעל לחובתה, שכן יש להניח לטובת הנאשם כי לו התבצעו פעולות החקירה האמורות במלואן, היו מביאות לממצא המיטיב ביותר עם הנאשם.

17. **ובאשר לגירסת הנאשם** - כבר ציינתי כי זה לא הותר בי רושם חיובי. הימצאו בציר המדובר (ציר המוביל מן המחסום, לאורך הגדר בה פעור פתח דרכו מסתננים שב"חים); בשעת בוקר מוקדמת מאוד; כשהוא נוהג ברכב ממנו נעקרו המושבים; כשהוא נמנע מלהביא לעדות את אותו "חבר סעדה" שעל פי הטענה הסיע אותו למחסום שבקרבת הכפר עזון עתמה; ולאחר ששהה, לכאורה, בתל אביב בשעה 05:00 - כל אלה מהוות ראיות נסיבתיות כבדות משקל כנגדו. כבר נאמר כי הימנעות מהבאת עד שעל פי תכתיב ההגיון והשכל הישר יוכל לתמוך בגירסה הנטענת, תפעל לרעת הצד שנמנע מלהביא העד לעדות. לכך יש להוסיף סתירות ותמיהות נוספות שעלו בעדותו של הנאשם אל מול הודעתו במשטרה, לדוגמא - הנאשם בהודעתו טען כי לאחר שבלם ליד רכב הסוואנה, ולמרות החושך ששרר, ראה שירדו מהרכב נוסעים, אשר החלו במנוסה, זאת לעומת גירסתו בבית המשפט לפיה לא ראה אנשים יורדים מרכב הסוואנה, אלא רק אנשים בקרבתו. ענין אחר הוא הוצאת המושבים מן הרכב - לא ברורה טענתו של הנאשם מדוע עוד בטרם מצא עבודה חדשה, ראה לנכון להסיר את הכיסאות מן הרכב, זאת על רקע גירסתו בבית המשפט לפיה בעבר עסק בהסעות, עבודה המצריכה קיומם של מושבים ברכב.

כאמור, גרסתו של הנאשם אינה נקיה מתהיות. התנהגותו מעוררת חשד ואף למעלה מכך. אולם בכך לא די. גם בהינתן נאשם שאינו מהימן, הרי במצב בו הנטל התחילי לא הורם על ידי המאשימה, סתירות ופירויות בגירסת הנאשם לא ימלאו הפערים הראייתיים והם אינם בגדר תחליף לראיות ממשיות מצד התביעה. מכלול הראיות אינו מצביע, בהכרח, על תרחיש אחד ויחיד אפשרי והוא שהנאשם הסיע ברכבו נוסעים או שב"חים. לא ניתן לשלול תרחיש אחר לפיו רכב אחר,

הדומה לזה של הנאשם, הוא שפרק את הנוסעים, ובתוכם השב"ח, מרחק רב מג'יפ הסיור שבכיר אורנית, באופן שעדי התביעה טעו לחשוב שמדובר ברכבו של הנאשם. גם אם נניח שהנוסעים פרקו מרכבו של הנאשם, עדיין לא ניתן לדעת מהו מספרם, האם אותם שישה שב"ח המנויים בכתב האישום היו בין אלה שפרקו מן הרכב, ומהו מספרם המדויק של השב"ח והנוסעים ששהו ברכב הנאשם. מחדלי החקירה שהתבטאו בהימנעות המשטרה מלתפוס את סרטוני האבטחה מהסוכה של ג'לאל וממצלמות התצפית, כמו גם את ההקלטה של דיווח התצפית ויומן המבצעים, הביאו לכך שלא ניתן לבדוק ולאשש או לסתור את גירסת הנאשם בדבר מעורבותו של רכב אחר באירוע.

משכך, יש להורות על זיכוי של הנאשם, מחמת הספק מהעבירות של נסיון הסעה של שישה או יותר שוהים שלא כדין; הפרעה לעובד ציבור; הסעת נוסעים מעל המותר; והסעת נוסעים ללא חגורות בטיחות.

18. באשר לעבירה של נהיגה פוחזת ברכב - נאמר בכתב האישום כי הנאשם "הסיע את התושבים הזרים ואת האחרים ברכב שהורד מהכביש עקב פגמים במערכת ההיגוי והבלמים וכן נזילות מהמנוע ובכך נהג הנאשם בדרך ציבורית בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה". ואולם, עיון בהודעה על איסור שימוש ברכב (5/ת) מעלה כי רכבו של הנאשם לא "הורד מהכביש" עובר לאירוע נשוא כתב האישום, כי אם בעקבותיו. כך גם אישר העד רס"ב ינון טביב (עמ' 9, ש' 24 לפר' מיום 4.3.15). לאור זאת, נערך לנאשם דו"ח תנועה נפרד במסגרתו יוחסה לו עבירת תנועה בניגוד לתקנה 306 לתקנות התעבורה יחד עם תקנה 308 לתקנות התעבורה (נהיגה ברכב בו החלקים אינם תקינים ויש בהם כדי לגרום רעש, הפרעה, נזק או סכנה לנמצאים עליו, בתוכו או על ידו, לעוברי דרך או רכוש). בגין זאת, כאמור, קיבל הנאשם דו"ח, כשהקנס בצידו עומד על 1,000 ₪ לתשלום עד ליום 27.12.12 (ראה 6/ת).

עוד יצוין, כי במסגרת החקירה בתיק זה, כלל לא הוזהר הנאשם במסגרת הודעתו במשטרה אודות עבירה של נהיגה פוחזת ברכב, בניגוד לסעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, לא נשאל על כך שאלות בחקירה במשטרה, וכן לא נשאל בענין זה שאלות בחקירה הנגדית על ידי ב"כ המאשימה.

במצב דברים זה, בו נרשם לנאשם דו"ח תנועה בגין אותן עובדות בגין מיוחסת לנאשם בכתב האישום עבירה בניגוד לסעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; בשל העובדה שהנאשם כלל לא הוזהר בחקירה במשטרה לגבי עבירה זו; לא נשאל לגביה שאלות בחקירתו; ולא נשאל שאלות לגביה בחקירה הנגדית - ראיתי לזכותו גם מעבירה זו.

19. לאור האמור לעיל, אני מורה על זיכוי של הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשע"ו, 25 ינואר 2016, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אבי שגב, הנאשם ובא כוחו.